

21

1. Twój Stół wska - zu - je nam Twą

mi - łość, o nasz Pa - nie, prze - bła - gan

Bo - ży gniew i po - je - dna - ni - śmy.

Ra - do - ści na - szej nic za -

smu - cić nie jest w sta - nie, tu

mi - łość ty - lko wi - dzi - my.

2. Przez chleb i kielich ten my jawnie obwieszczamy
Twą, Panie śmierć, czekając Twego przyjścia dnia
i w niej pociechę tę dla siebie tutaj mamy,
że krew nas oczyściła Twa.
3. Zasłona rozdarta i niebo otworzone,
a życie i wspaniałość – dział nasz wieczny to,
przekleństwem stałeś się, lecz przez nas zasłużonym.
W tym widzimy wielką miłość Twą.
4. Spełniłeś dzieło swe i wszedłeś w swą świątnię
z krwią własną i tam zawsze zastępujesz nas,
aż stamtąd przyjdiesz znów po swą Oblubienicę,
by uczcić ją po wieczny czas.